

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4676/2564

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่โจทก์ นาย ส. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 23, ป.อ. มาตรา 24, ป.วิ.อ. มาตรา 226/3, ป.วิ.อ. มาตรา 212

## ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 3 ร่วมเดินทางไปกับจำเลยที่ 2 และร่วมรู้เห็นเหตุการณ์ที่จำเลยที่ 1 ขอให้จำเลยที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ช่วยหานายทุนรับจ่านารถที่จำเลยที่ 1 เข้าจากร้าน ก. แต่จำเลยที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ปฏิเสธเนื่องจากจำเลยที่ 1 ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับรถ รวมทั้งเหตุการณ์ในคดีนี้ที่จำเลยที่ 1 ขอให้จำเลยที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ช่วยหานายทุนรับจ่านารถที่จำเลยที่ 1 เข้าจากบริษัท ท. โดยจำเลยที่ 1 ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับรถเช่นเดียวกัน แต่จำเลยที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 กลับยินยอมช่วยหานายทุนรับจ่านารถให้และพากันขับรถไปจังหวัดลำปางแล้วร่วมกันจัดทำสำเนารายการจดทะเบียนรถปลอม โดยจำเลยที่ 3 ให้การรับว่า จำเลยที่ 2 จะได้ค่านายหน้าจากยอดเงินที่มีการจ่านาจากเจ้าของรถในอัตราร้อยละ 5 บ่งชี้ว่า จำเลยที่ 3 รู้ว่ารถในคดีนี้ไม่สามารถนำไปจ่านาโดยถูกต้องตามกฎหมายได้ เพราะไม่มีรายการจดทะเบียนที่มีชื่อจำเลยที่ 1 เป็นผู้ครอบครอง จากพฤติการณ์ของจำเลยที่ 3 ที่ได้ยู่ร่วมกับจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ในเหตุการณ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดเช่นนี้ ถือได้ว่าจำเลยที่ 3 เป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ในการกระทำความผิดฐานปลอมและใช้เอกสารปลอม

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำคุกจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 264, 265, 268 จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265, 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 83 (ที่ถูก 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265, 83) จำเลยที่ 3 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265, 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 86 (ที่ถูก 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265, 86) การกระทำของจำเลยทั้งห้าเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 แต่เนื่องจากจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 เป็นผู้ปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม ส่วนจำเลยที่ 3 เป็นผู้สนับสนุนการปลอมและใช้เอกสารราชการปลอมด้วยตนเอง จึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารปลอม (ที่ถูก ฐานใช้เอกสารราชการปลอม) ตามมาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 แต่เพียงกระทงเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคสอง ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 คนละ 2 ปี ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 1 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 มีกำหนดคนละ 1 ปี คงจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 10 เดือน 20 วัน จำเลยทั้งห้าอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 2

ที่ 4 และที่ 5 คนละ 6 เดือน ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุกคนละ 3 เดือน ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทน โดยให้กักขังจำเลยแต่ละคนในบ้านของตนเอง ทั้งกำหนดเงื่อนไขให้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (EM) และห้ามออกจากบ้านพัก มีกำหนดคนละ 3 เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23, 24 ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 3 นอกจากนี้ก็แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ในส่วนที่โจทก์ไม่ได้โต้แย้งว่า จำเลยที่ 1 พักอาศัยอยู่ที่ จังหวัดเชียงใหม่ จำเลยที่ 2 และที่ 5 เป็นนายหน้าหานายทุนรับจำนำรถ จำเลยที่ 3 อยู่กินฉันสามีภริยากับจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 4 ประกอบอาชีพขายรถยนต์ใช้แล้วและเป็นสามีจำเลยที่ 5 พักอาศัยอยู่ด้วยกันที่จังหวัดลำปาง ตามวันเวลาเกิดเหตุจำเลยที่ 1 เช่ารถยนต์ มีชื่อนายสมบูรณ์ เป็นผู้ครอบครองจากบริษัท ท. แล้วจำเลยทั้งห้าถูกร้อยตำรวจเอกภาคภูมิ กับดาบตำรวจสะอาด เจ้าพนักงานตำรวจประจำศูนย์ป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ตำรวจภูธรภาค 5 จับกุมขณะพากันขับรถคันที่จำเลยที่ 1 เช่ามาจอดบริเวณลานจอดรถตลาด พร้อมยึดสำเนารายการจดทะเบียนรถปลอมเป็นของกลางนำส่งร้อยตำรวจเอกทรงศักดิ์ พนักงานสอบสวนดำเนินคดี ชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ให้การรับสารภาพ ส่วนจำเลยที่ 3 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาลงโทษ จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 คดีถึงที่สุดแล้ว ในชั้นนี้คงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ 3 เป็นผู้สนับสนุนให้จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 กระทำความผิดฐานปลอมและใช้เอกสารราชการปลอมตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า แม้ร้อยตำรวจเอกภาคภูมิ ดาบตำรวจสะอาด และร้อยตำรวจเอก ทรงศักดิ์พยานโจทก์ไม่ได้เบิกความถึงการกระทำของจำเลยที่ 3 แต่ร้อยตำรวจเอกทรงศักดิ์เบิกความยืนยันว่า จำเลยทั้งห้าให้การรับสารภาพตามข้อกล่าวหา ซึ่งจัดทำในเช้าวันรุ่งขึ้นหลังจากจำเลยทั้งห้าถูกจับกุมมีใจความว่า ก่อนเกิดเหตุจำเลยที่ 1 นำรถกระบะของจำเลยที่ 1 ไปจำนำนายทุนและต้องการไถ่รถคืน จึงติดต่อจำเลยที่ 2 ให้ช่วยหานายทุนคนใหม่ จำเลยที่ 2 ติดต่อจำเลยที่ 4 และที่ 5 ให้ช่วยหานายทุนอีกทอดหนึ่ง แล้วจำเลยที่ 2 กับที่ 3 เดินทางจากกรุงเทพมหานครไปพบจำเลยที่ 1 ที่ 4 ที่ 5 นายทุนคนเดิมและนายทุนคนใหม่ที่เชียงใหม่ แต่นายทุนคนเดิมไม่ได้นำรถของจำเลยที่ 1 ไปด้วย นายทุนคนใหม่ไม่เห็นรถจึงไม่ยอมรับจำนำ จำเลยที่ 1 ยังคงต้องการไถ่รถของจำเลยที่ 1 คืน และนำรถยนต์ ที่เช่าจากร้าน ก. มาขอให้จำเลยที่ 2 ช่วยนำไปจำนำ แต่จำเลยที่ 1 ไม่มีเอกสารคู่มือรถ จำเลยที่ 2 คาดคั่นจนจำเลยที่ 1 ยอมรับว่าเป็นรถที่เช่ามา จึงให้จำเลยที่ 1 นำรถไปคืน จากนั้นจำเลยที่ 1 ติดต่อกลับมาอีกว่าจะจำนำรถยนต์ ให้จำเลยที่ 2 ไปพบและบอกว่าไม่มีเอกสารคู่มือรถ จำเลยที่ 2 ประทับกับจำเลยที่ 4 และที่ 5 จำเลยที่ 4 และที่ 5 บอกว่าจำนำได้โดยทำสำเนาคู่มือรถขึ้นมาใหม่ จำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 เดินทางไปพบจำเลยที่ 1 แล้วจำเลยทั้งห้าพากันขับรถคันที่ไปจังหวัดลำปางเพื่อหานายทุนรับจำนำรถ ระหว่างทางได้แวะที่ร้านรับถ่ายเอกสาร จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 5 เข้าไปในร้าน แล้วจำเลยที่ 2 กับที่ 5 ร่วมกันทำปลอมรายการจดทะเบียนรถ โดยจำเลยที่ 5 สแกนภาพถ่ายรายการจดทะเบียนรถที่เก็บไว้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่เข้าโปรแกรมโฟโตชอป เพิ่มข้อมูลบางจุด ใส่ชื่อจำเลยที่ 1 เป็นผู้ครอบครอง จำเลยที่ 2 ตรวจดูความเรียบร้อยแล้วพิมพ์ใส่กระดาษเอ 4 จากนั้นจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 5 กลับมาขึ้นรถ โดยจำเลยที่ 4 นั่งรถที่เบาะคนขับ ส่วนจำเลยที่ 3 นั่งหลังอยู่เบาะหลัง ต่อมาจำเลยที่ 4 และที่ 5 ติดต่อหานายทุนรับจำนำรถได้จึงพากันขับรถมาจอดรอที่ลานจอดรถหน้าตลาด แล้วถูกจับกุมพร้อมสำเนารายการจดทะเบียนรถปลอม จำเลยที่ 3 มิได้ถามค้าน

ร้อยตำรวจเอกทรงศักดิ์เกี่ยวกับการจัดทำบันทึกคำให้การของจำเลยทั้งห้า ให้ปรากฏว่ามีข้อพิพาท น่าสงสัยอย่างใด ทั้งมิได้นำสืบความไม่ถูกต้องแห่งบันทึกคำให้การเหล่านั้น โดยเฉพาะบันทึก คำให้การของจำเลยที่ 3 ที่ให้การว่า จำเลยที่ 3 เดินทางมาเป็นเพื่อนจำเลยที่ 2 เพราะขณะนั้น จำเลยที่ 2 ตั้งครรภ์ และระหว่างเดินทางไปกับจำเลยอื่น ๆ จำเลยที่ 3 นั่งหลับหรือไม่ก็นั่งเล่นเกม ในโทรศัพท์เคลื่อนที่มิได้ร่วมรู้เห็นเกี่ยวกับการกระทำความผิด จึงทำให้เชื่อว่าร้อยตำรวจเอกทรงศักดิ์ บันทึกคำให้การของจำเลยที่ 3 ไปตามความจริงด้วยความสมัครใจของจำเลยที่ 3 บันทึกคำให้การ ของจำเลยที่ 3 ถือเป็นพยานบอกเล่าที่ต้องด้วยข้อยกเว้นให้รับฟังได้ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 226/3 วรรคสอง (1) ประกอบกับพฤติการณ์ของจำเลยที่ 3 ที่ร่วม เดินทางไปกับจำเลยที่ 2 โดยรู้อยู่แล้วว่าจำเลยที่ 2 ติดต่อกับจำเลยที่ 4 และที่ 5 เพื่อหานายทุนรับ จำนำรถให้จำเลยที่ 1 เมื่อการเจรจาขอไถ่รถของจำเลยที่ 1 จากนายทุนคนเดิมเพื่อนำมาจำนำ นายทุนคนใหม่ไม่สามารถดำเนินการได้แล้ว จำเลยที่ 3 ก็ควรจะพาจำเลยที่ 2 เดินทางกลับ กรุงเทพมหานคร แต่จำเลยที่ 3 ยังคงอยู่ร่วมกับจำเลยอื่น ๆ อีกต่อไป และร่วมรู้เห็นเหตุการณ์ที่ จำเลยที่ 1 ขอให้จำเลยที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ช่วยหานายทุนรับจำนำรถที่จำเลยที่ 1 เช่าจากร้าน ก. แต่จำเลยที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ปฏิเสธเนื่องจากจำเลยที่ 1 ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับรถ รวมทั้งเหตุการณ์ใน คดีนี้ที่จำเลยที่ 1 ขอให้จำเลยที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ช่วยหานายทุนรับจำนำรถที่จำเลยที่ 1 เช่าจาก บริษัท ท. โดยจำเลยที่ 1 ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับรถเช่นเดียวกัน แต่จำเลยที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 กลับ ยินยอมช่วยหานายทุนรับจำนำรถให้ และพากันขับรถไปจังหวัดลำปางแล้วร่วมกันจัดทำสำเนา ราย การจดทะเบียนรถปลอม โดยจำเลยที่ 3 ให้การไว้ รับว่า จำเลยที่ 2 จะได้ค่านายหน้าจากยอดเงินที่ มีการจำนำจากเจ้าของรถในอัตราร้อยละ 5 บ่งชี้ว่า จำเลยที่ 3 รู้ว่ารถในคดีนี้ไม่สามารถนำไปจำนำ โดยถูกต้องตามกฎหมายได้ เพราะไม่มีรายการจดทะเบียนที่มีชื่อจำเลยที่ 1 เป็นผู้ครอบครอง จาก พฤติการณ์ของจำเลยที่ 3 ที่ได้อยู่ร่วมกับจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 ในเหตุการณ์ตั้งแต่เริ่มต้นจน สิ้นสุดเช่นนี้ ถือได้ว่าจำเลยที่ 3 เป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 มิใช่เป็นการ ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 และที่ 5 กระทำความผิดฐานปลอมและ ใช้เอกสารปลอมตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษามา แต่เมื่อโจทก์มิได้อุทธรณ์ฎีกา ศาลฎีกาจึงปรับ บทลงโทษจำเลยที่ 3 ให้ถูกต้องเท่านั้น ไม่มีอำนาจแก้ไขโทษจำเลยที่ 3 เพื่อกำหนดโทษใหม่ตาม ความผิดที่ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 212 ประกอบมาตรา 225 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายกฟ้องจำเลยที่ 3 มานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของ โจทก์ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 3 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265, 83 การกระทำของจำเลยที่ 3 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 แต่เนื่องจาก จำเลยที่ 3 เป็นผู้ปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม จึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารราชการปลอมตาม มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 แต่เพียงกระทงเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคสอง ลงโทษจำคุก 4 เดือน คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 3 เป็นประโยชน์แก่ การพิจารณาพอสมควร ลดโทษให้หนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 เดือน ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทน โดยให้กักขังจำเลยที่ 3 ในบ้านของตนเอง ทั้งกำหนดให้ ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (EM) และห้ามออกจากบ้านพัก มีกำหนด 3 เดือน ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23, 24 นอกจากนี้ก็แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5

## องค์คณะ

อุทัย โสภาโชติ · ภาณุวัฒน์ ศุภะพันธุ์ · วินัย เรืองศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4676/2564>